

Duurzaam betekent dat iets lang mee gaat, dat je er lang wat aan hebt. Dat kan door heel zuinig te zijn of minder te doen. Als ik naar mijn bijen kijk doen ze dat alleen in de winter: zuinig zijn en wachten tot er weer iets te doen is. Maar als de lente losbarst, zijn het grootverbruikers en grote producenten. Ze zijn zelfs verantwoordelijk voor een groot deel van de landbouwproductie, ze bouwen, produceren ontzettend veel nakomelingen en reizen wat af.

En toch zijn ze duurzaam, bijen gaan al heel lang mee, al miljoenen jaren, zonder dat ze roofbouw plegen. Ze produceren en consumeren massaal, net als mensen. Waarom hebben ze dan geen duurzaamheidsproblemen?

Daar zitten natuurlijk verschillende kanten aan. Allereerst hebben bijen weinig bronnen nodig uit hun omgeving: water, stuifmeel, nectar en een soort plantenhars is het enige dat ze oogsten. Verder zijn ze als volk heel efficiënt georganiseerd, ze delen al hun voorzieningen. Maar het meest bijzondere gebeurt misschien wel als ze massaal nectar oogsten. Ze doen dat namelijk zonder de bloem of de omgeving daarvan te verstoren. Sterker nog, ze bewijzen die bloemen een dienst met hun massale oogst, want ze zorgen voor de bestuiving. En daarmee weer voor grote opbrengsten voor mens en dier.

Je omgeving een dienst bewijzen door massaal te oogsten, dat is eigenlijk wat bijen doen. Of wij dat ook kunnen? Uiteindelijk moeten we wel denk ik. Hoe dan? Door te kijken hoe we kunnen produceren en oogsten en tegelijkertijd onze omgeving intact te laten of te verrijken. Op grote schaal is dat lastig, maar we kunnen klein beginnen. Zet eens een fruitboom neer, niet in je eigen tuin, maar ergens in een park. Daar plukt iedereen de vruchten van!